

Det Konservative Folkeparti Egedal vælgerforening

Nyhedsbrev nr. 104

juni 2023

Indhold

Nyt fra formanden.....	1
Hvordan løser vi fremtidens udfordringer på ældreområdet.....	3
Bibliotekspolitisk topmøde.	5
Grundlovstale den 05.06.23.....	8
Efterlysning af kandidater	11
Følg bl.a. de konservative byrådsmedlemmer her.....	12
Kommende arrangementer	12

Nyt fra formanden.

Af Lars Falk Hansen, Fmd. for Den Konservative Vælgerforening i Egedal

Ukraine i offensiv og Mette Frederiksen afsløret i endnu en løgn.

Krigen i Ukraine forsætter på 16 måned med store menneskelige lidelser til følge. Det er ikke de store fredsforhandlinger, vi hører om, og nu har Ukraine startet deres offensiv og angriber russerne flere steder. Vi må håbe, krigen snart er overstået, men det ser ikke optimistisk ud lige for tiden.

De Europæiske lande støtter med materiel og uddannelse og skal efter min mening blive ved med dette, da vi ikke kan acceptere, at en despot som Putin ikke respekterer de grænser, der er fastlagt og anerkendt af FN.

Som altid er sandheden det første offer i en væbnet konflikt, hvilket vi ser tydeligt i den propaganda, som udsendes fra russisk side. Desværre er der også medløbere her i landet, som kraftigt støtter den russiske "informationskampagne" og spreder misinformation herhjemme.

Nogle gange er propagandaen lidt til grin, og man kommer til at tænke på Komiske Ali fra Irak krigen. Efter tre måneders kamp offentliggjorde russerne, at de havde nedskudt 225 ukrainske fly. Ukrainerne havde totalt 199 på det pågældende tidspunkt, heri var også medregnet trænings- og fragtfly!

I går hørte vi, at russerne hævder at have destrueret 160 vestlige kampvogne trods det, at ukrainerne ikke har modtaget et antal, der er bare i nærheden af dette tal.

Herhjemme er Mette Frederiksen nu igen taget i at misinformere befolkningen.

Mette Frederiksen har tidligere gennem statsministeriet oplyst, at hendes og Barbara Bertelsens slettede SMS'er ikke kunne genskabes efter mink skandalen. Samtidigt oplystes, at både Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) havde forsøgt, men uden resultat.

Nu viser en aktindsigt, som dagbladet BT har foretaget, at FE slet ikke har været spurgt.....

Vores formand Søren Pape melder ud, at det er en skandale, at Folketinget har været forholdt oplysninger i denne sag.

Vi håber, at der engang kommer fuld klarhed over statsministerens og hendes embedsmænds ageren i denne skandaløse sag, så ansvar kan gøres gældende over for dem, der ikke har fulgt loven.

Vi kan også bare se til, mens der igen er trukket advarsler tilbage fra embedsmænd, uden vi kan få forklaringen til denne handling, da det er en personalesag og derfor er undtaget offentlighedsloven.

Tilbage står minkavlerne, som her flere år senere stadig ikke har fået erstatning efter deres livsværk er gået til grunde.

I Egedal er budgetforhandlingerne så småt gået i gang om næste års udgifter. Det bliver ikke nemt at få enderne til at mødes. Vi konservative må gøre, hvad vi kan for at sikre, at besparelserne rammer borgerne mindst muligt.

Samtidigt kan man undre sig, da vi ikke har modtaget kompensation for Covid udgifterne, som regeringen lovede. Vi har heller ikke modtaget kompensation for udgifterne til Ukraine flygtningene, som regeringen også lovede.

Til gengæld har regeringen fundet flere milliarder, som de ikke vidste var der, og som nu tilgår "råderummet".

Det gør, at kommunen har en masse udgifter, som ikke var planlagt, og som har udhulet økonomien, ikke kun for os, men for rigtig mange kommuner landet over. Her skal vi huske, at "råderummet" er skatter, der er opkrævet hos borgerne, uden der er brug for dem.

Hvordan løser vi fremtidens udfordringer på ældreområdet

Af **Birgitte Neergaard-Kofod**, *byrådsmedlem*.

I takt med vi bliver flere og flere ældre, så står vi også over for nogle store udfordringer i kommunerne. Vores ældre får ofte flere og komplekse sygdomme, der gør plejehovene meget mere komplekse. De økonomiske udgifter er store, og kommunerne er pressede både økonomisk og med at skaffe personale. En tilføjelse af økonomiske ressourcer vil ikke være nok – selvom det helt klart ville hjælpe - Men vi kommer til at mangle hænder til udførelsen af jobbet. Vi er derfor nødt til at tænke anderledes. Vi har tidligere været vant til en tankegang om, at når vi bliver ældre, så er det en rettighed for os at blive serviceret af kommunen. Tidligere var alder en udløsende faktor for tilskud fra kommunen. Det er det ikke længere. Vi er nødt til at se på den enkeltes behov og muligheder. Vi skal fokusere på at identificere de reelle behov og finde løsninger, der prioriterer ressourcer og ansvarlighed frem for blot at insistere på rettigheder. Kan vi løse tingene på en anden måde? I stedet for at betragte hjemmepleje som en absolut rettighed, bør vi begynde at se på den som en nødvendighed, der skal prioriteres baseret på behov og tilgængelige ressourcer. Med en stigende ældre befolkning vil det være uholdbart at forvente, at samfundet alene kan løfte alle de opgaver, der venter. Vi skal tage ansvar og tænke langsigtet, hvor vi prioriterer ældre med størst behov for hjemmepleje og tilbyder passende løsninger. Teknologiens rolle i fremtidens hjemmepleje: Ny teknologi, herunder kunstig intelligens (AI), har potentiale til at spille en afgørende rolle i fremtidens hjemmepleje. AI kan hjælpe med at forudsige behov, optimere ressourceallokering og understøtte kommunikationen mellem ældre og plejepersonale.

I Egedal Kommune er der startet et projekt med skærmbesøg i hjemmeplejen. Det er igen en måde at tænke hjemmepleje anderledes. Her udvælges borgerne nøje. De valgte skal selvfølgelig være ordentlig oplært og indstillet på det. Ved skærmbesøg kan en sygeplejerske have langt flere besøg, end når der skal indtænkes transport. De er i gang med at starte i kommunen, og borgerne har taget meget godt imod det. Vi er også i gang med at kigge på bl.a. selvstyreende teams i hjemmeplejen. Det tegner godt, men har også være en omvæltning for personalet, idet de faglige grænser ofte udfordres i de selvstyreende teams. Nu skal borgeren ses mere som en helhed end ud

fra en diagnose. Det er et spændende projekt, som jeg forventer bliver udrullet i hele hjemmeplejen inden for de næste par år.

Dosisdispenseret medicin er også noget, vi er i gang med i Egedal. Alle har længe kunnet se fordelene ved det, da det kan frigive sygeplejerske ressourcer, men en stor udfordring har været at få de praktiserende læger med på det. Der har været mange forhandlinger, og der ser ud til at være fundet en løsning, så det kan komme ordentligt i gang.

Tankegangen er altså, at vi skal kigge på, hvordan vi udnytter ressourcerne bedre. For vi får næppe penge nok eller tiltrukket mere personale. Vi er også nødt til at have snakken om, hvad er en kommunal opgave? Kan man løse det på anden måde? Alt skal selvfølgelig gøres ud fra en individuel vurdering. Ingen borgere skal stå alene. Den personlige kontakt og omsorg er afgørende for os som mennesker, og derfor må brugen af velfærdsteknologi aldrig stå alene. Men der hvor det giver mening, skal vi bruge den.

På maj måneds byrådsmøde blev der vedtaget kompenserende besparelser på ældreområdet, bl.a. blev rengøring i private hjem nedsat fra hver 2. til hver 3. uge. Det er en besparelse, der gør ondt og rammer borgerne. Jeg ville ønske, det ikke var nødvendigt, men som kommunens økonomiske situation er, så er vi nødt til at gøre det – og det bliver næppe sidste gang. Når vi ikke har ressourcer eller penge, hvordan løser vi det så? Ovenstående kunne være et bud.

Husk I altid er velkomne til at kontakte mig med ideer eller kommentarer.

Bibliotekspolitisk topmøde.

Af **Charlotte Haagendrup**, gruppeformand byrådsgruppen.

Som jeg har før har nævnt, er jeg valgt til Danmarks biblioteksforenings repræsentantskab. Ikke som en del af konstitueringen, men valgt på demokratisk vis ved valgmøder i regionerne mellem de kommuner, der er medlemmer.

I Egedal har vi i denne periode også Finn Petersen, leder af Egedal Biblioteker, i repræsentantskabet fra administrativ side, så vi er godt repræsenteret.

Det er første gang, jeg har deltaget i dette bibliotekspolitiske topmøde, og det var en virkelig spændende verden. De fleste konferencer og topmøder, jeg har været med til gennem årene, ligger i KL regi, så at være med på dette topmøde var markant anderledes og meget "fagligt", hvilket skal forstås på den måde, at interessen for kultur og særligt biblioteker skal være der; O)

Det var 1½ dag med mange spændende oplæg om kultur og særligt bibliotekerne og deres rolle i fremtiden.

Vi hørte blandt andet om:

Hvordan former vi bibliotekerne – borgernes hus – så det favner fremtiden?

Det er interessant, da tendensen på bibliotekerne er, at færre låner bøger, men flere bruger biblioteket. Så hvad er bibliotekets rolle i årene fremover? Hvad er det biblioteket skal kunne? Hvor meget skal biblioteket være aktivistisk, blev der også spurgt.

Vi hørte debat om "hverdagsfællesskaber" på biblioteket. Om naboskabseffekten, om tilskuereffekten og deltagereffekten. Kan biblioteket være vært for den samtale?

Hvordan bruger forskellige kommuner deres biblioteker, hvor meget skal en bibliotekar kunne facilitere – og er det i stedet for de frivillige, der skal facilitere de mange forskellige ting, der foregår på biblioteket? Gør de det allerede?

Bibliotekerne er en stor del af klimabevægelsen, og ikke kun ved oplysning.

Vi hørte om, at det at låne bøger er en del af deleøkonomien, om repair biblioteker, hvor biblioteket vender sig mod andre end de borgere, der kom på biblioteket tidligere.

Det bliver mere og mere et kulturhus, hvor der er mange forskellige aktiviteter, hvor mennesker mødes – ikke kun for at få information om og fra bøger, men også om alt andet og for at finde fællesskaber. Hvordan går vi kommunalt og nationalt ind i dette?

Bibliotekerne har taget uge 17 "Klimaugen" til sig og laver en del arrangementer over hele landet, der var blandt andet spis sammen for klima og mod ensomhed. Vi hørte om hele klimakatastrofen og fik information om almindelige borgeres engagement på deres lokale biblioteker rundt om i Danmark. Hvordan de finder det uoverskueligt, når det foregår på nationalt plan, men når det kommer ned på lokalt niveau f.eks. i biblioteksregi, så bliver det mere overskueligt, så kan man forholde sig til det. Hvordan spiller bibliotekerne ind, og hvordan kan de gøre det fremover i samspil med borgere, foreninger og virksomheder?

Vi hørte bibliotekerne omtalt som "folkets arena". Der sker en samskabelse og brugerne får ejerskab af deres bibliotek på en anden måde i dag, end dengang man blot gik ind, lånte en bog og kom igen en måned efter. Det er ingen overraskelse, at biblioteket er en oplysningscentral og formidlingscentral også af dannelse. Det tror jeg, de fleste af os er klar over. Det er måske ikke så indlysende, at det også er en vigtig medspiller i vores kamp for klimaet. Der var ligeledes en debat om kultur og den sociale udvikling. Der er nemlig ulighed i udlån af bøger, så biblioteket har også en opgave i, at ikke kun de med høje uddannelser og deres børn læser og låner bøger.

Samtalen om hvordan vi gør det, er ligeledes interessant og trækker tråde til udgivelsen af "børn og unges læsning 2021", som udkom i 2022. Den kunne med fordel også kædes sammen med kommunernes børne- og skoleudvalg, for bibliotekerne og skolerne har her en fælles interesse i, at vores børn styrkes.

Vi hørte også kulturens stemmer, et nystartet kulturpolitisk netværk som Dansk Erhverv har startet. Kan virksomhederne starte en ny kulturpolitisk dagsorden? En spændende debat fra en uventet kant, som ikke normalt er en stærk stemme i kulturpolitisk sammenhæng. Det bliver spændende, hvad de kan sætte på den kulturpolitiske dagsorden. I samme samtale hørte vi, at kulturen genererer en del millioner, herunder også mange millioner i velfærd. Kulturlivet er faktisk ret så kommercielt. Det er også et spændende tiltag, som jeg glæder mig til at følge og deltage i.

Ingen tvivl om, at jeg ikke er fan af vores nye regering, men må dog give ros til vores nye kulturminister. Han gjorde et godt indtryk på mødet. En forfriskende åbenhjertig tale med anekdoter fra hans egen opvækst i forhold til biblioteket og kulturen og hans ublu økonomiske ønske for kulturlivet i den netop vedtagne finanslov. Ikke at han fik en brøkdelt, men det mener jeg måske ikke er helt afgørende, for som kulturminister Brian Mikkelsen (K) sagde i sin tid, så handler det også om, hvad vi kan uden penge.

Der er ingen tvivl om, at Jakob Engel-Schmidt vil kulturen. Og allerede der synes jeg faktisk, vi er et skridt længere end de seneste kulturministre, som ikke har været hverken synlige eller udadtil har virket optaget af kulturen i Danmark.

Der var ligeledes debat om, at bibliotekerne skal væk fra materialesamlingen – altså bøger og andet fysisk materiale.

Det blev sagt i en debat: "Der er ingen, der "dør", hvis man ikke får en bog". På kulturområdet er der ikke noget, politikerne skal løse eller fikse. Derfor overses området måske ganske nemt, hvilket vi som kulturordførere eller bannerførere derfor har pligt til at sætte på den kommunale dagsorden.

Jeg deltog selv i debatten "Kulturens stemmer" sammen med blandt andet folketingsmedlemmerne Mogens Jensen (A), Charlotte Mølbæk (SF) samt formanden for Danmarks biblioteksforening, byrådsmedlem i Albertslund Paw Østergaard Jensen. Der blev blandt andet talt om paradokset, at Egedal som en kommune i Nordsjælland bruger meget færre penge (nr. 11 fra bunden) end Albertslund på vestegnen (nr. 4 fra toppen).

Jeg fik fortalt, hvor meget vi får for det begrænsede budget i Egedal kommune. At vi var den anden kommune i Danmark, der fik stoppet en lukning af et lille bibliotek, som stadig eksisterer og er en livsnerve i lokalsamfundet, det skete ved at lade frivillige tage over i stor stil for at kunne opretholde servicen.

Vi oplever, at kommunerne får flere og flere opgaver, men ikke penge til at løse dem, hvilket udhuler ikke kun de områder, hvor der er stigninger (f.eks. ældreområdet, det specialiserede område og skolerne), men også velfærdsområdet som kultur og biblioteker. Alle områder betaler prisen.

Vi kan og skal heller ikke blot forlade os på, at de frivillige tager over på alle dele af kulturområdet.

Vi har alle sammen brug for at tale om, ikke kun hvad vi ønsker os, men også hvad vi er villige til at satse på det store velfærdsområde, som kulturen er.

Der er ingen tvivl om, at kommunerne er pressede, og at der kommer til at ske forandringer de kommende 10-15 år. Bliver det kulturen, der kommer til at betale?

<https://dbtop.dk/23-04-28-09-35-politisk-debat-med-kulturens-stemmer/>

Grundlovstale den 05.06.23

Af **Charlotte Haagendrup**, gruppeformand for byrådsgruppen

Siden seneste grundlovsdag er der sket meget her i landet. Vi fik ny regering – eller lettere brugt, kunne man være fræk at kalde den.

Ideen var at lave national politik, som man gør i kommunerne. At man laver regering på tværs af partier, lyder tillukkende, men jeg er ikke sikker på, at ideen kan bære.

Vi har i kommunerne borgernære opgaver, og det er lidt andet, vi skal skabe konsensus om partierne imellem, men jeg personligt er ikke overbevist om, at det med succes kan overføres, som det nu er forsøgt, til Christiansborg. Blokpolitik i kommunerne virker heller ikke altid bedst.

Naturligvis skal vi politikere uanset om, vi sidder på et rådhus, i en regionsgård eller på Christiansborg være modige, men vi skal ikke være dumdristige.

Vi har, som politikere, et kæmpe ansvar for de borgere, vi beslutter noget for og om, og det ansvar er det vigtigt, at vi føler og derfor tager vores gerning alvorligt.

Når jeg bringer politisk mod og dumdristighed op, så er det naturligvis i forhold til de udfordringer, som vi i kommunerne står overfor, og som jeg kunne ønske mig, at vi var flere om reelt at tage fat på og stå sammen om.

I kommunerne står vi i disse år med så markant stigende udgifter til både ældre, børn og specialiserede områder, at det ikke længere kan hænge sammen. Derudover er der både ønsker og krav om større fokus på klima og miljø – det er heller ikke gratis, skal jeg hilse og sige.

Vi er derfor nødt til at finde andre veje end dem, vi hidtil har fulgt. Det kan vi ikke alene i kommunerne. Der er vi nødt til at kunne regne med vores regering. Og det er ærlig talt ikke den oplevelse, vi har derude i kommunerne.

Ved de nylige forhandlinger mellem KL og regeringen var retorikken i denne omgang skærpet betragteligt, og der var røster fra en del borgmestre – også fra regeringspartierne – om, at KL skulle forlade forhandlingerne.

Det endte (måske klogt) med en aftale.

Men der er nok ikke mange steder i kommunerne, hvor taktfaste klapsalver lyder på rådhusenes gange.

De penge, der kommer til kommunerne, vil end ikke dække det efterslæb vi har fra 2022. Det på trods af, at mange kommuner faktisk har været rettidige i at afsætte midler til de forhøjede udgifter.

Jeg kan have en bekymring om, at den skærpede retorik vil fortsætte, jo mere kommunerne bliver pressede – og det bliver vi de kommende år.

Det helt store emne er velfærden. Vi taler alle om den, og der er ingen tvivl om, at den fylder rigtig meget ude i vores kommuner.

Der er markant stigende udgifter på børn/unge, ældre og på det specialiserede socialområde, og der er udfordringer med at rekruttere og fastholde personale. Vi har faktisk nogle massive udfordringer over hele landet.

I Egedal taler vi om, at vi generelt måske er nået til, at vi må ændre på vores kvalitetsstandarder. Det bliver svært at forklare borgerne, når vi samtidig har den socioøkonomiske høje placering i Danmark, som vi har.

Vi har i de nordsjællandske kommuner i årevis råbt op om en udligningsmodel, der er helt skævvredet. Det er ikke, fordi vi ikke ønsker at dele, hvis vi er så meget rigere end en kommune i yderkanten af Danmark, vi synes blot ikke, udligningen er rimelig – og når vi også rammes på hovedstadsudligningen, hvor de åbner budgetter i København for at bruge penge, mens vi skal spare, ja så er det noget galt i Danmark.

Regeringen lover befolkningen ydelser, som kommunerne skal udføre og i øvrigt betale for.

Men hvor skal vi få pengene fra?

Kunne regeringen bare nøjes med at love det, de selv er villige til at betale for, så skal vi nok love det, vi i kommunerne har mulighed for at opfylde.

I kommunerne ser vi normalområderne udhules med en fart, vi ikke tidligere har set, og jeg gruer en smule for de kommende budgetforhandlinger, der starter om lidt. Hvor skal vi skære yderligere ned for at få budgettet til at balancere?

Min bekymring er, at det er lettere at skære ned på vedligehold af idrætsområderne end på pædagogerne i børnehaven. Vi har på et tidspunkt ikke penge nok til begge dele.

Kulturen og bibliotekerne er også velfærd, men jeg er bange for, at det ikke den slags, der medregnes, når den brede diskussion om folkesundhed og velfærd kører.

For borgerne, og når det kommer dertil, at pengene er for små, også for politikerne, så er kultur og mental sundhed som en del af velfærden ikke så vigtig alligevel.

Det kan være lige så vigtigt for den ældre med en bog, en film, en teaterforestilling eller en mulighed for at synge med på plejehjemmet, som at komme i bad hver 2. dag.

Det er ligeledes vigtigt, at vores børn læser bøger i fritiden, at de oplever at finde netværk ikke kun baseret på karakterer og "skal" opgaver, og at de bliver en del af noget, hvor de har mulighed for at vokse og udvikle sig i andre arenaer end skolen.

Vi er nødt til at se på sammenhænge og ikke kun, som vi plejer, i silotænkning. Tingene

hænger sammen.

Hvordan løser vi så den knude som kommuner? Hvis regeringen tager ansvar for, hvad den lover og medsender penge til det, den har lovet, så skal vi i kommunerne forventningsafstemme, hvem der har ansvaret for hvad.

I Grundloven står der om forsørgelse af dem, der ikke kan forsørge sig selv, men også at man skal have forsøgt at løse opgaven selv. Det er en god konservativ holdning og giver så meget mening.

På ældreområdet kan det måske betyde, at familien må træde mere til. I 70'erne boede min oldefar på førstesalen af vores hus. Han spiste sammen med os hver aften, og hjemmeplejedamen kom hver 14 dag og gav ham et bad. (ja, hver 14. dag)

I mine unge voksenår har jeg svunget både støvsuger og støvekost i min mormors hjem, det gjorde børnebørnene tit på skift.

Jeg husker ikke, at det var på tale, at kommunal hjælp kunne være en mulighed, selvom mormor ikke var helt så stabil i benene og havde andre skavanker. Hun støvsugede selv, men kunne ikke så ofte, som hun ønskede, og hun havde stadig besøg af mange familiemedlemmer, hvilket jo også øgede behovet for rengøring.

Når det er sagt, er den personlige pleje aldrig noget, der nogensinde skal være udlagt til familien - det handler om værdighed!

Når vi taler om mistrivsel eller ensomhed hos vores børn, er det familien, der skal træde til som det første. Det er os som forældre, der har ansvaret.

Det er os forældre, der ser og kender vores barn.

Kommer vi dertil, at opgaven bliver for stor, så må vi bede kommunen om hjælp.

Komplekse og massive familieproblemer er noget andet.

Hvis vi skal fastholde de medarbejdere indenfor det offentlige, som gør et stort arbejde hver dag, uanset om de løber på plejhjemsgangen, i sandkassen, i vuggestuen, i skolen eller er sagsbehandlere på rådhuset eller bibliotekarere, så skylder vi dem, at de tales op, at deres hverdag ikke føles som en maraton med en klump i maven pga. arbejdspress.

Lad os tale om hvilke funktioner, der er vigtige for vores opgaveløsning, ikke om, hvor mange medarbejdere, der kan skæres eller spares væk.

Det er nogle svære år, vi ser ind i.

Som konservative kan vi starte samtalen om velfærd med, at vi tager ansvaret tilbage i familien. Som kommune ser vi på hvilken velfærd, vi ønsker og regeringen holder sig til at love det, den vil betale for.

Når vi sammen starter den samtale, så kan vi for alvor løse de tunge opgaver på velfærdsområdet, der ligger foran os.

Efterlysning af kandidater

Du kan blive en af de heldige, hvis din profil matcher de konservative værdier.

Går du rundt med en **Byrådspolitiker**, eller **Regionsrådspolitiker**, både i hjertet og i maven, så er det nu, du har mulighed for at melde dit kandidatur til KV25 i Egedal Kommune.

Det kan også være, at du går med tanker om stille op som **Folketingskandidat** eller **EU Kandidat** til det næste Folketingsvalg, og så er det ligeledes nu, du skal kontakte:

Lars Falk Hansen,
Formand for Den Konservative Vælgerforening i Egedal
Mobil: 23 888 400
Mail: lfh@falki.dk

Følg bl.a. de konservative byrådsmedlemmer her.

Charlotte: [charlotte haagendrup, konservative egedal - søgeresultater](#) | Facebook

Birgitte: [birgitte neergaard-kofod, konservative egedal - søgeresultater](#) | Facebook

Christine: [christine søbjerg, konservative egedal - søgeresultater](#) | Facebook

Kommende arrangementer

Arrangement	Dato	Tid	Sted	Evt. kommentar.
Onsdag den 28.06.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	
Onsdag den 30.08.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	
Onsdag den 20.09.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	Første behandling af budgettet
Landsråd 2023	Lørdag den 23.09. og søndag den 24.09.23		Herning Kongrescenter	Herom nærmere i senere nyhedsbrev
Onsdag den 27.09.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	
Onsdag den 11.10.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	Anden behandling af budgettet

Onsdag den 25.10.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	
Onsdag den 29.11.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	
Onsdag den 20.12.2023	Byrådsmøde	Kl. 18.00	Egedal Rådhus	

Det Konservative Folkeparti Egedal vælgerforening

Nyhedsbrev udgivet af Den Konservative Vælgerforening i Egedal Redaktionelle oplysninger m.v.

Ansvarshavende
Formand Lars Falk Hansen
Tlf: 23 88 84 00
larsfalk@falki.dk

Redaktion
Eva Møller
Tlf: 40 30 43 55
Eva_moel@post12.tele.dk

Layout, IT og distribution
Susanne Christensen
Tlf: 22 48 88 01
susse0403@gmail.com

Distribution: Nyhedsbrevet udsendes pr. mail til alle medlemmer af Den Konservative Vælgerforening i Egedal, der har oplyst en mailadresse til vælgerforeningen. Nyhedsbrevet offentliggøres ligeledes på foreningens hjemmeside.

Ændring af eller ny e-mail adresse samt eventuel afmelding af Nyhedsbrevet: Hvis du har skiftet eller fået ny mail-adresse eller fremover ikke ønsker at modtage Nyhedsbrevet, bedes du venligst ændre dette online på MitC, <https://konservative.dk/mitc/> eller oplyse dette til Susanne Christensen ved mail til susse0403@gmail.com

Læserbreve til Nyhedsbrevet: Du er som medlem altid velkommen til at sende et indlæg til Nyhedsbrevet. Vi betinger os blot, at der ikke er tale om tilkendegivelser, der krænker almindelige etiske normer eller er af injurierende karakter. Størrelsen må max. andrage ½ maskinskreven A4-side, og indlægget skal sendes pr. mail til redaktionen - husk at anføre navn og adresse, anonyme indlæg bringes ikke. Deadline for indsendelse af indlæg til næstkommende numre af Nyhedsbrevet er senest den 8. i hver måned.

Nyhedsbrevet udkommer som udgangspunkt medio hver måned.